

PineBook

天才校医

24

หมอประจำห้อง ฉุกเฉิน

召北 จำเป๋ย เซียน • Kon วาด

บทที่ 1364 พวกนาย
ไม่เข้าใจความคิดของผู้หญิง

“ถ้าแน่จริงก็ใช้หัตถ์อัคคีอีกครั้งสิ!” หยินเฟิงแหยะยิ้มและพูด
“ฆ่าคนแล้ว แต่ไม่กล้ายอมรับ แล้วเธอยังกล้ามาที่ตระกูลเว่ยอีก
หรือ”

“หัตถ์อัคคีนั้นเป็นกระบวนท่าของพ่อฉัน ฉันใช้ไม่เป็นสัก
หน่อย” เว่ยจื่อฟูส่ายหัว

“เหอะๆ ตอนนี้อาตมาคิดว่าเธอใช้เป็นหรือเปล่า” หยินเฟิง
ขยับมือของเขา ด้ายที่คนธรรมดาไม่สามารถมองเห็นได้บิน
ออกมาพันรอบเอวของเว่ยจื่อฟู

หยินเฟิงเห็นเว่ยเจิงเป็นคู่แข่งมาโดยตลอด เขาได้ศึกษา
ท่าไม้ตายของเว่ยเจิงมาอย่างดี และรู้ว่าพลังของหัตถ์อัคคี
เริ่มต้นจากเอว เขาได้ใช้เงินจำนวนมากเพื่อคว้าด้ายเส้นนี้มาจน
ได้ แต่เขาไม่ได้ใช้มันเพื่อจัดการเว่ยเจิง วันนี้เขาใช้มันเพื่อ

จัดการเว่ยจื่อฟู ในความคิดเห็นของเขา นี่ถือว่าเป็นการใช้สิ่งเล็กๆ จัดการกับสิ่งใหญ่ๆ แล้ว!

เมื่อเว่ยจื่อฟูถูกดึงออกไป เธอก็ตื่นตระหนก ตกใจจนทำอะไรไม่ถูก เธอไม่มีประสบการณ์ต่อสู้กับผู้คนมาก่อน ดังนั้นเธอจะป้องกันสิ่งนี้ได้อย่างไร

“อ้าก น่ากลัวจังเลย” ฉินลู่กรี๊ดร้องออกมาอีกครั้ง เขาโอบเอวของเว่ยจื่อฟูไว้ ก่อนจะก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน

“คราวนี้ฉันคิดว่าเธอคงจะยอมพุดแล้วนะ” หยินเฟิงกำลังจะจับเว่ยจื่อฟู แต่ทันใดนั้นก็มีไฟจากที่ไหนไม่รู้ลุกโชนขึ้น ทำให้ดำยของเขาไหม้ เขายังไม่ทันได้สติ มือของเขาก็สัมผัสโดนไฟ จากนั้นไฟก็ลุกลามท่วมตัวเขา

ไฟที่เผาไหม้เขาคือเพลิงศักดิ์สิทธิ์ของฉินลู่ คนคนนั้นเตรียมรับมือไม่ทัน ก็เลยถูกโจมตี ไม่นานเขาก็ถูกเผาจนกลายเป็นเถ้าถ่านทันทีแน่นอนว่าต่อให้เขาจะมีระดับวังตัวมากแค่ไหน แต่กระบวนการที่ทรงพลังแบบนี้ ด้วยพลังของเขาแล้วไม่ว่าอย่างไรก็ไม่อาจต้านทานได้เลย

ทุกคนตกตะลึงมาก หากบอกว่าครั้งแรกเป็นเรื่องบังเอิญ แล้วครั้งที่สองล่ะ ในช่วงพริบตา หญิงสาวคนนี้ฆ่าคนไปถึงสองคน และที่สำคัญคือสองคนนั้นถือว่าเป็นยอดฝีมือที่เก่งกาจที่สุดด้วย

คนที่เหลือไม่คิดที่จะต่อต้านด้วยซ้ำ

ทำไมหญิงสาวคนนี้ถึงมีพลังที่เก่งกาจเช่นนี้

“คุณหนูใหญ่ เดิมทีตระกูลเว่ยก็เป็นของเธออยู่แล้ว ฉันสนับสนุนเธอมาโดยตลอด”

“คุณหนูใหญ่ เธอกลับมาแล้ว นี่ถึงจะเรียกว่าผู้ปกครองตระกูลเว่ยที่แท้จริง”

ผู้อาวุโสทุกคนพากันแสดงความคิดเห็น

“พวกท่าน...” หลี่ชิงมองทุกคนด้วยความโกรธ ก่อนหน้านี้นั้นคนเหล่านี้สาบานต่อหน้าเธอว่าจะสนับสนุนเธอ แถมยังช่วยเสนอแผนการที่จะจัดการเว่ยจื่อฟู่ด้วย แต่ตอนนี้ทุกคนดูเหมือนจะลืมสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้จนหมดสิ้น

“หลี่ซิง เธอมันเป็นคนสารเลว ฉันไม่อยากจะพูดอีกแล้ว เพราะสิ่งที่เธอทำทุกวัน มันน่ารังเกียจจนเกินไป”

“หลี่ซิง เธอมันผู้หญิงสำส่อน!”

“ถ้าเธอได้เป็นนายท่านของตระกูล คงจะทำให้ตระกูล เว่ยอ๋บอายแน่ๆ”

“ฉันมีเหตุผลเพียงพอที่จะสงสัยว่านายท่านของเรา หายตัวไปเพราะเธอ”

ทุกคนพากันตะโกนด่าทอหลี่ซิง เกือบทุกคนที่ด่าทอ หลี่ซิงเคยมีความสัมพันธ์กับหลี่ซิงมาก่อน แต่ตอนนี้พวกเขา ทั้งหมดเต็มไปด้วยความแค้นเคือง

“ใช่ ก่อนหน้านี้พวกนายก็เคยตกลงกับฉันเรื่องจัดการ กับเว่ยจื่อฟูนี่ ทำไมตอนนี้ไม่ยอมรับแล้วล่ะ โอ้พวกผู้ชาย สารเลว พวกนายยังแฉฉ้อผู้หญิงอย่างฉันไม่ได้เลย” หลี่ซิง จิตใจห่อเหี่ยวและโหมไหม้

“คุณหนูใหญ่ แน่نونว่าเราสนับสนุนสายเลือดที่แท้จริง
ของตระกูลเว่ยอยู่แล้ว อย่าฟังเรื่องไร้สาระที่ผู้หญิงคนนี้พูดเลย
การที่เราช่วยเธอ มันไม่มีผลดีต่อเราเลย”

“คุณชาย นายคิดว่าเราควรทำยังไงกับเรื่องนี้ดี” เว่ยจื่อฟู่
มองไปที่ฉินลู่อย่างเคร่งขรึม เธอให้ความสำคัญกับความคิดเห็น
ของฉินลู่มาก ถ้าไม่มีฉินลู่ ก็คงจะไม่มีเธอในตอนนี บางทีเธอ
อาจจะกลายเป็นศพที่เย็นเฉียบไปนานแล้ว

หลี่ชิงใช้โอกาสในช่วงเวลานี้ดูดฉินลู่เข้ามา เธอจับไหล่
ของฉินลู่แล้วยื้มออกมาทันที “เป็นยังไงบ้าง ผู้ชายคนนี้คงจะ
เป็นสูกที่รักของเธอใช่ไหม แต่น่าเสียดาย เธอเก่งกาจมากก็จริง
แต่เธอยังระวังตัวไม่พอ”

“เอ่อ เธอจะทำร้ายเขาจริงๆ เหรอ” เว่ยจื่อฟู่มองบน เธอ
รู้ว่าฉินลู่เก่งกาจขนาดไหน หลี่ชิงไม่สามารถทำร้ายฉินลู่ได้
เว่ยจื่อฟู่ถึงขั้นรู้สึกเห็นใจหลี่ชิง จับตัวใครไม่จับ กลับเลือกที่จะ
จับตัวฉินลู่ไป

“เจ็บปวดใจใช่ไหมล่ะ” หลี่ชิงใช้พลังมากขึ้น แม้ว่าเมื่อครู่
นี้เว่ยจื่อฟู่จะทำตัวสงบนิ่งมาก แต่ในความคิดของเธอมันก็เป็น

แค่การเสแสร้งเท่านั้น ไม่เช่นนั้นทำไมเว่ยจื่อฟู่ถึงได้พูดจาให้
เกียรติฉินลွ่ขนาดนั้นล่ะ หญิงสาวที่มีพลังอำนาจเช่นนี้ แต่กลับ
ให้เกียรติผู้ชายคนหนึ่งมากขนาดนี้ นอกจากเป็นเพราะว่าเธอ
รักเขา หลี่ชิงก็ไม่สามารถหาเหตุผลอื่นใดมาแทนเหตุผลนี้ได้
แล้ว

“จื่อฟู่ เธอลืมไปแล้วหรือ เธอบอกฉันว่าที่เธอมาที่นี่ใน
ครั้งนี้เพราะเธอแค่อยากจะรู้ว่าพ่อของเธออยู่ที่ไหนไม่ใช่หรือ”
ฉินลู่ส่งชิกทางสายตาให้เว่ยจื่อฟู่

เว่ยจื่อฟู่เข้าใจแล้ว นิสัยอย่างหลี่ชิง ขนาดเมื่อครั้งเธอ
ยังไม่ยอมรับความพ่ายแพ้เลย หากเธอใช้ไม้แข็ง ก็เชื่อว่าอีกฝ่าย
จะยอมพุดออกมา ดังนั้นเธอจึงพูดว่า “หลี่ชิง เธอจะเอาอย่างไร”

“คุณหนูใหญ่ เธอจะทำแบบนี้ไม่ได้ คนคนนี้ก็แค่
ผู้ชายคนหนึ่งเท่านั้น!”

“และเขาก็ไม่ใช่คนตระกูลเว่ยด้วย”

“คุณหนูใหญ่ เธอต้องรู้ว่าอะไรสำคัญที่สุด”

บุคคลระดับสูงกลุ่มนี้ ในตอนนี้ดูเหมือนจะเป็นห่วง
ตระกูลவேมาก

“ฉันจะไปจากที่นี่ก็ได้ ถ้าเธอยอมปล่อยฉันลู่และบอกที่
อยู่ของพ่อฉันมา!” เว่ยจื่อฟู่ไม่จำเป็นต้องคิดอะไรมาก แม้ว่าเธอ
ต้องทำแบบนั้นจริงๆ แต่ถ้าเธอได้รู้ที่อยู่ของพ่อ ต่อให้เธอต้องทิ้ง
ตระกูลவே มันก็คุ้มค่าสำหรับเธอ หลังจากที่ฉันลู่เตือนเธอ เธอ
รู้สึกว่บางทีหลี่ซิงอาจจจะรู้จริง ๆ และเธอก็หวังว่พ่อของเธอจะ
ไม่เป็นอะไร

“เฮ้อ” บุคคลระดับสูงทุกคนพากันถอนหายใจ นี่แหละ
หนอหญิงสาว ยอมสละความรับผิดชอบของตัวเองเพื่อผู้ชายได้
อย่างง่ายดาย

“แค่เธอพูด ก็คิดว่าฉันจะเชื่อเธอ มันชักจะ...” หลี่ซิงดู
เหมือนไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไร

“จริงๆ แล้ว แค่คุณสาบานต่อหน้าทุกคน แล้วให้เธอกิน
ยาของคุณซะ จากนั้นคุณแค่ยอมบอกเธอแล้วปล่อยให้เธอจาก
ไป แบบนี้เราก็จะได้ผลประโยชน์กันทั้งสองฝ่าย มันไม่ดีเธอ”
ฉันลู่เตือนอย่างระมัดระวัง

“ไอ้เด็กบ้า นายอยู่ฝ่ายไหนกันแน่” ทุกคนพากันพูด
“คุณหนูใหญ่ ตอนนี้เธอเห็นธาตุแท้ของคนคนนี้แล้ว เขาไม่
คู่ควรกับสิ่งที่เธอกำลังทำอยู่หรอกนะ”

“คนอย่างพวกนายไม่มีวันเข้าใจหรอก หญิงสาวคนหนึ่ง
จะมีความคิดเหมือนพวกนายได้ยังไง” หลี่ชิงหัวเราะดังกว่าเดิม
เพราะเธอเริ่มมีความมั่นใจ!

“ได้สิ” เว่ยจื่อฟูยื่นมือออกมา “มีอะไร เอาออกมาเลย”

บุคคลระดับสูงพูดไม่ออก พวกเขาไม่สามารถสนับสนุน
หญิงสาวแบบนี้ได้ เพราะต่อให้มีความสามารถแล้วจะทำอะไร
ได้ล่ะ

“เอาไป!” หลี่ชิงหยิบยาลูกกลอนออกมาจากอกแล้วโยน
ให้เว่ยจื่อฟู

เว่ยจื่อฟูยื่นมือออกไปรับ จากนั้นเธอก็มองไปที่ฉินลู่อีก
ครั้ง

ฉินลู่อีกหันหน้าแล้วพูดว่า “ฮูหยิน คุณสาบานได้แล้ว”

“ได้ ฉันสาบานต่อหน้าทุกคนที่อยู่ที่นี่ ถ้าเว่ยจื่อฟู่กินยาที่ฉันให้ไป ฉันจะปล่อยชายคนนี้และเธอไป และจะบอกเธอว่าสามีของฉันอยู่ที่ไหน! หากผิดคำพูด ขอให้ฟ้าดินลงโทษฉัน ขอให้ฉันไม่ตายดี!”

“อ้อ แค่นี้ก็เพียงพอแล้ว” เว่ยจื่อฟู่เชื่อใจจินลู่มาก เธอคิดว่าทุกอย่างอยู่ภายใต้การควบคุมของจินลู่ ก็เหมือนก่อนหน้านี้ แม้ว่านี่จะเป็นยาพิษ แต่เขาจะต้องมีวิธีถอนพิษแน่นอน อาจพูดได้ว่าสำหรับเว่ยจื่อฟู่ นั้น จินลู่เปรียบเสมือนเทพเซียนที่สามารถทำได้ทุกอย่าง

“คุณหนูใหญ่ เธอห้ามกินเด็ดขาด!” ในขณะที่นั้นมีชายชราคนหนึ่งที่อยู่อ่อนแรงใช้ไม้เท้าเดินเข้ามา

“ท่านคือผู้อาวุโสเงินไข่มุกไหม” เว่ยจื่อฟู่จำชายชราคนนี้ได้ เขาเป็นเพื่อนที่ดีของท่านปู่ ใบหน้าเขามีรอยแผล เพราะเขาช่วยกันกระบวนท่าของคู่ต่อสู้ที่แข็งแกร่งให้กับท่านปู่ของเธอ เธอคิดว่าผู้อาวุโสเงินตายไปนานแล้ว

“ใช่ ดูเหมือนว่าคุณหนูใหญ่จะจำฉันได้อยู่บ้าง” ผู้อาวุโสเงินไอสองครั้งแล้วพูดต่อว่า “ห้ามตอบตกลง ไม่ว่าจะเพื่อปู่หรือพ่อของเธอก็ตาม เธอห้ามตกลงเด็ดขาด”

“อ่าๆ ผู้อาวุโสเงินต่อให้ท่านพูดจนอาเจียนเป็นเลือด ผู้หญิงคนนี้ก็ยังไม่ฟังท่านหรอก” หลีซิงไม่กลัวอะไรทั้งนั้น เธอมั่นใจว่าตัวเองมองความคิดของหญิงสาวคนนี้ออก

“ผู้อาวุโสเงิน ขอโทษนะ เดี่ยวท่านก็จะรู้ว่าทำไมฉันถึงทำเช่นนั้น” เว่ยจื่อฟูมองไปที่หลีซิงอย่างจริงจัง เธอกลืนยาต่อหน้าหลีซิง “ตอนนี้ถึงเวลาที่เธอต้องทำตามสัญญาแล้ว”

“เฮ้อ” บุคคลระดับสูงต่างพากันถอนใจด้วยความเสียดาย

“ยังไม่รีบเอาแก้วมาให้ผู้อาวุโสเงินอีก เดี่ยวคนอื่นจะหาว่าตระกูลเว่ยของเราไม่เข้าใจกฎเกณฑ์” ขณะที่หลีซิงพูด เธอก็ปล่อยฉินลู่

ยาที่เธอให้เว่ยจื่อฟูไปนั้นไม่ถือว่าเป็นยาพิษ แต่เมื่อใดที่อีกฝ่ายใช้พลังวิญญาณอีกครั้ง ก็ารู้สึกถึงความทรمانทั่วทั้งร่างกาย จนใช้พลังไม่ได้ ดังนั้น เท่ากับว่ายาลูกกลอนนี้ได้ทำลายพลังของเว่ยจื่อฟูแล้ว นี่คือนั่นที่เธอกลัวในตอนแรก แต่

เวย์จื่อฟูเป็นฝ่ายเลือกที่จะทำเพื่อผู้ชายคนหนึ่งเอง จนตัวเองต้องกลายเป็นแบบนี้ ดังนั้นจะโทษเธอก็ไม่ได้แล้ว

“ครับ” ไม่นานก็มีคนเตรียมเก้าอี้ให้ผู้อาวุโสเงิน หลังจาก
ที่เวย์จื่อฟูกินยาลูกกลอนของหลี่ชิงไป เธอก็จะไม่สามารถต่อสู้
ได้อีกต่อไป ไม่ใช่แค่คนรับใช้ที่เอาเก้าอี้มาส่งเท่านั้น ยังรวมถึง
บุคคลระดับสูงที่คอยสังเกตสถานการณ์อยู่ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้
พูดออกมาอย่างชัดเจน แต่พวกเขาก็เลือกที่จะกลับไปเข้าข้าง
หลี่ชิงอีกครั้ง

ผู้อาวุโสเงินนั่งลง เขาส่ายหัวด้วยความผิดหวัง ใน
ขณะเดียวกันเขาก็ใช้ไม้เท้ากระทบพื้นอย่างแรง “วันนี้ฉันจะรอดู
เธอทำผิดต่อบรรพบุรุษของเรา คราวนี้จะแก้ตัวยังงัย!”

“พูดมาสิ” เว่ยจื่อฟูเหลือบมองผู้อาวุโสเงินอย่างรู้สึกผิด
ก่อนหันไปพูดกับหลี่ชิง “ฉันเป็นผู้หญิงที่รักษาคำพูด ดังนั้นเธอ
ก็ต้องรักษาคำพูดด้วย”

“อันที่จริง พ่อของเธอถูกคนคนหนึ่งที่สวมเสื้อคลุมสีแดง
มีมือข้างเดียวและมีปีกอยู่บนหัวลักพาตัวไป” หลี่ชิงพูดอย่าง
จริงจัง

“มีคนแบบนี้ด้วยเหรอ” ทุกคนมองไปที่หลี่ชิงด้วยสายตาแปลกๆ แม้ว่าเงโกหกก็ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรที่มันเกินจริงขนาดนี้ แค่บอกว่าเป็นคนคนหนึ่งที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนได้ก็พอแล้วไม่ใช่เหรอ

“คนคนนั้นมีดวงตาที่ใหญ่เหมือนวัวใช้ไหม” แต่ในขณะที่นั้นผู้อาวุโสเงินโยนไม้เท้าทิ้ง ก่อนจะผินลุกขึ้นยืน

“เหอะๆ ฉันรู้อยู่แล้วว่าจะไม่มีใครเชื่อในสิ่งที่ฉันพูดเมื่อวันนี้” หลี่ชิงพยักหน้าให้ผู้อาวุโสเงิน “ผู้อาวุโสเงิน ในเมื่อท่านรู้ความจริงแล้ว ท่านก็น่าจะรู้ว่าฉันไม่ได้โกหก”

ผู้อาวุโสเงินถอนหายใจด้วยความโล่งอก เขาทนยืนไม่ไหว จึงนั่งลงอีกครั้ง “ก็还好 อย่างน้อยเขาก็ไม่เป็นอะไร ถ้าเช่นนั้นเพื่อนของฉันอาจจะจากไปเพราะเหตุนี้...”

“ผู้อาวุโสเงิน ท่านรู้อะไรใช้ไหม รีบบอกฉันมาเถอะ” เว่ยจื่อฟูแวบหายตัวไปยืนอยู่ข้างๆ ผู้อาวุโสเงิน

ผู้อาวุโสเงินจึงไปที่เว่ยจื่อฟู ก่อนจะยิ้มเยาะ “ถ้าเธอใส่ใจพ่อและปู่ของเธอจริงๆ ทำไมเมื่อวานนี้เธอถึงทำเรื่องแบบนี้!”

คำพูดนี้ของเขาแฝงด้วยการดูต่ำเป็นส่วนมาก แต่ก็ยังปนด้วยความรู้สึกเสียตายนเล็กน้อย เดิมทีเกิดเรื่องขึ้นกับหลานสาวของเพื่อน แต่เขามีความสุขมากที่ได้เห็นว่าเธอใช้พลังทำให้ทุกคนตกตะลึงได้ หากแต่คิดไม่ถึงว่าหญิงสาวคนนี้จะกลับยอมปล่อยมือเพื่อคนคนหนึ่งที่ไม่คู่ควร

“ผู้อาวุโสเงิน ได้โปรดบอกฉันมาเถอะ!” เว่ยจื่อฟูน้ำตาคลอเบ้า สีหน้าเธอดูจริงจังมาก

“ตอนนี้เธอไปที่ตรงนั้นไม่ได้แล้ว ยิ่งไปกว่านั้น...” ผู้อาวุโสเงินถอนหายใจอีกครั้ง เธอได้กินยาพิษของหลี่ชิงไปแล้ว ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้แล้วละ ต่อให้เธอรู้มากขึ้น มันก็ไม่มี ความหมายอะไรหรอก

บทที่ 1365 พลังอำนาจที่น่ากลัว

“สุดหล่อ ฉันจะให้โอกาสนาย นายฆ่าเว่ยจื่อฟูซะ แล้วต่อจากนี้นายมาคบกับฉัน เอาไหม” หลี่ชิงกระซิบข้างหูจินลู่ “ฉันจะปล่อยนาย ตอนนีเธอไม่มีพลังแล้ว และเธอก็ไม่ได้ระวังตัวต่อนายด้วย เรื่องนี้มันจะง่ายมากเลยละ”

เธอคิดว่านี่ต้องเป็นเรื่องที่ทำให้เว่ยจื่อฟูเสียใจมากที่สุดแน่นอน

‘ปัก’ จินลู่ฟาดมือไปที่หลี่ชิง

ทั้งที่หลี่ชิงมองจินลู่อยู่ตลอดเวลา แต่แค่ฝ่ามือเดียว เธอก็ไม่สามารถต้านทานได้ นี่มันเกิดอะไรขึ้น ก่อนหน้านี้ชายหนุ่มคนนี้เสแสร้งมาโดยตลอดเธอ

หลี่ชิงกระเด็นออกไปทันที

ทุกคนต่างถูกดึงดูดให้มองมา เมื่อเห็นหลี่ชิงตะเกียกตะกายลุกขึ้นจากพื้น พวกเขาต่างก็ประหลาดใจ ชายหนุ่มคนนี้

ทำร้ายหลี่ซิงเหอ ถ้าเขามีพลังมากขนาดนี้ เมื่อครุ่นนี้เขาจะถูกจัดการได้อย่างง่ายดายเช่นนั้นได้อย่างไร

“เก่งขนาดนี้เลย!” หลี่ซิงสัมผัสความเจ็บปวดบนใบหน้าของเธอ เห็นได้ชัดว่าเธอเองก็สับสน

“อ้อ พูดตามตรง ฉันมีเรื่องจะถามเธอ ถ้าไม่ใช่กลอุบายสักหน่อย เธอก็คงไม่ยอมพูดออกมาหรอก” จินลู่ยิ้ม

“กลอุบาย ฮ่าๆ แล้วยังไงล่ะ” หลี่ซิงกัดฟันแล้วมองไปที่จินลู่ นี่เป็นครั้งแรกที่เธอถูกผู้ชายปฏิเสธ “ฮ่าๆ พวกนายใช้กลอุบาย แต่เธอकिनยาของฉันไปแล้ว และพลังวิญญาณของเธอก็...”

ในมือจินลู่ถือยาลูกกลอนอยู่ เขาโยนมันให้หลี่ซิง

“นี่มันยาลูกกลอนของฉันนี่” หลี่ซิงหยิบมันขึ้นมาดม ก่อนจะหักมันเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจ “นายเปลี่ยนยาฉันตอนไหนกัน”

“เอ่อ บอกไปเธอก็ไม่รู้หรอก แบบนั้นจะไปสนุกอะไร” จินลู่กอดอกและมองไปที่หลี่ซิงด้วยท่าทางนิ่งสนิท

“ดี ๆ” ผู้อาวุโสเงินรู้สึกมีความสุข “คุณหนูใหญ่ อย่างนี้
นี่เอง เธอฉลาดมาก”

“เหอะ ๆ” เว่ยจื่อฟูยิ้มอย่างเขิน ๆ เธอไม่รู้เรื่องนี้มาก่อน
เธอแค่ให้ความร่วมมือกับเขา เธอก็แค่เชื่อใจเงินลู่เท่านั้น

“ดูเหมือนว่าฉันจะแพ้อยู่ดี” หลี่ซิงมองไปที่เงินลู่ สลับกับ
มองเว่ยจื่อฟู วันนี้เธอพ่ายแพ้อย่างแท้จริง จะมาคาดหวังจาก
พวกคนไร้จุดยืนก็ไม่ได้แล้ว

แต่ไหนเลยจะรู้ว่าในเวลานี้ มีบางอย่างเกิดขึ้นอีกครั้ง มี
คนกลุ่มหนึ่งบุกเข้ามา

“สำนักเหยียนหวัง!” หลี่ซิงรู้สึกประหลาดใจและมี
ความสุข

ในกลุ่มคนมากกว่าสิบคน มีเพียงคนเดียวที่เป็นชายหนุ่ม
ที่เหลือล้วนแต่เป็นบุคคลระดับสูงของสำนักเหยียนหวัง สามารถ
เรียกได้ว่าบุคคลระดับสูงมาระดมพลอยู่ที่นี้กันทั้งหมด เมื่อเธอมี
ผู้ช่วยเช่นนี้ หลี่ซิงจึงไม่กลัวเงินลู่และเว่ยจื่อฟูอีกต่อไป!

“หลี่ซิง เธอคงไม่ได้คิดว่าตัวเองสวย แล้วจะทำอะไรก็ได้
ใช้ไหม” คนที่เป็นหัวหน้ามีหนวดเคราสีขาว แต่ดวงตาของเขา
กลับดูเนียบแหลม ชื่อของเขาคือซ่งเสียง สายตาของเขาจับจ้อง
ไปที่หลี่ซิง น้ำเสียงของเขาฟังดูหยาบคายมาก เพราะเขาได้
มองหลี่ซิงเป็นศัตรูของเขาไปแล้ว

เมื่อไม่สามารถติดต่อกับกรงเล็บมังกรเหินฟ้าได้ พวกเขา
อาศัยวิธีการลับเพื่อตามหาคน และเขาก็เห็นแค่ศพที่เกลื่อนกลาด
อยู่บนพื้น ในสายตาของซ่งเสียง ไม่มีคู่ต่อสู้คนใดที่มีพลังเช่นนี้
การที่จะสามารถฆ่ากรงเล็บมังกรเหินฟ้าได้ในคราวเดียวมัน
ไม่ใช่เรื่องที่ย่ายเลย

ในสถานที่เกิดเหตุไม่มีร่องรอยของการต่อสู้ที่ดุเดือด
หลงเหลืออยู่มากนัก มันน่าจะเป็นกับดักหรือพิษบางอย่าง
แม้ว่าพวกเขาจะตรวจสอบไม่พบอะไร แต่พวกเขาก็คิดไปแล้ว
ว่ามันเป็นเช่นนั้น

กรงเล็บมังกรเหินฟ้าร่วมมือกับหลี่ซิง หญิงสาวคนนี้มี
ชื่อเสียงด้านความมั่งคั่งอยู่มาก แม้แต่ผู้มีประสบการณ์
โชกโชกอย่างกรงเล็บมังกรเหินฟ้าก็มีความเป็นไปได้ที่จะถูก
หลอก

“คุณซ่ง เรื่องนั้นไม่เกี่ยวอะไรกับฉัน ผู้หญิงคนนี้เป็นคนทำทั้งหมด!” หลี่ชิงดีใจมาก เธอคิดว่าตัวเองไม่มีโอกาสแล้ว แต่คิดไม่ถึงเลยว่าคนจากสำนักเหยียนหวังจะมาที่นี่ ครึ่งนี้ผู้ที่มาเยือนไม่ได้มีเพียงยอดฝีมือแค่คนเดียวเท่านั้น คนเหล่านี้ก็อาจจะมีพลังไม่น้อยไปกว่ากรงเล็บมังกรเหินฟ้า ต่อให้หญิงสาวคนนี้จะเก่งกาจเพียงใด ก็ไม่มีทางเอาชนะคนจำนวนมากขนาดนี้ได้หรอก

“บอกว่าเป็นฝีมือเธอนั่นแหละ” ซ่งเสียงมองสำรวจเว่ยจื่อฟู ใบหน้าของเขาเต็มไปด้วยความไม่เชื่อ “บาดแผลแบบนั้น เป็นฝีมือของหญิงสาวคนหนึ่งไม่ได้หรอก”

“มือสังหารแบบพวกนายรับเงินแล้วทำตามสั่ง หากล้มเหลวก็ควรจะโทษที่ตัวเองโชคร้ายสิ ยังมีหน้ากลับมาอีก” หลังจากพูดจบผู้อาวุโสเงินก็เริ่มไออย่างรุนแรงอีกครั้ง

“ไอ้แก่เอ๊ย!” ชายหนุ่มชุดดำที่อยู่ข้างซ่งเสียงมีชื่อว่าซ่งเจีย เขามองผู้อาวุโสเงินด้วยสายตาตักเตือน “ถ้ายังอยากมีชีวิตอยู่ต่อ ก็ควรลืมนาดูโลกบ้าง อย่าคิดว่าตัวเองจะยุ่งเรื่องทุกอย่างได้!”

“เรื่องนี้ฉันทำเองคนเดียว พวกนายไม่จำเป็นต้องไปหาเรื่องคนตระกูลเว่ยหรอก” เว่ยจื่อฟู่สุดลมหายใจเข้าลึกๆ เธอไม่มั่นใจในตัวเองเลย ตอนนี้ยังมียอดฝีมือของสำนักเหยียนหวังมาที่นี่อีก แล้วเธอจะยังมีกะจิตกะใจที่จะต่อสู้กับคนเหล่านี้อีกได้อย่างไร แม้แต่ฉันเองก็คงไม่สามารถต่อสู้กับคนของสำนักเหยียนหวังทั้งหมดด้วยตัวเองได้หรอก ตอนนี้เธอได้แต่หวังว่าจะไม่ทำให้ฉันและคนอื่นๆ มาเดือดร้อนไปด้วย

“จื่อฟู่ไม่ต้องกลัว เดี่ยวคนพวกนี้ก็ต้องคุกเข่าขอความเมตตาแล้ว” ฉันเดินไปยืนข้างเว่ยจื่อฟู่ช้าๆ ก่อนจะส่งสายตาทันทีให้เธอ!

“ฉันรู้ นาย...เรื่องนี้ไม่เกี่ยวข้องกับนาย” ตอนนี้เธอไม่เข้าใจเลยว่าฉันกำลังทำอะไรหรือพูดอะไรอยู่ ทำไมเขาต้องทำเช่นนี้ นี่เธอจงใจรับผิดชอบทุกอย่างแล้ว แล้วทำไมฉันถึงต้องลุกขึ้นมาช่วยเธออีกครั้งด้วย นี่เขาไม่สนใจชีวิตของตัวเองขนาดนี้เลยหรอ

ราวกับว่าเธอและฉันไม่ได้มาจากโลกใบเดียวกัน ทั้งความคิดและคำพูดของเรามันแตกต่างกันมาก

“ทุกคนอย่าเชื่อที่เขาส่งมา ทุกคนในที่นี้ต่างก็รู้ว่าสองคนนี้เป็นคู่รักที่ตายพร้อมกันได้ ชายคนนี้ต้องคอยให้ความช่วยเหลือหญิงสาวคนนี้แน่นอน” หลี่ชิงแสยะยิ้ม คาดไม่ถึงว่าชายคนนี้จะรอดพ้นจากการดึงดูดของเธอ นี่เป็นครั้งแรกที่เธอรู้สึกโดนเหยียดหยามมากขนาดนี้

“เจ้าหนูนี้คงตกใจกลัวจนเป็นบ้าไปแล้ว” ช่งเจี๋ยมันใจมาก ก็มีเพียงแบบนี้ที่จะสามารถอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อครู่นี้ได้

“เป็นบ้าเหรอ แล้วถ้าตายล่ะ อันไหนน่ากลัวกว่ากัน” ฉินลู่มองช่งเจี๋ยด้วยท่าทางนึกสนุก

วินาทีต่อมา

“ฮ่าๆๆ ... ฮ่าๆๆๆๆ ไอ้เด็กบ้า นี่ชี้ขึ้นสมองนายหรือไง ตลกจริง ๆ! นายคิดว่าเราเป็นใครกัน คิดว่าเราจะกลัวคำพูดไม่กี่คำของคนกาก ๆ อย่างนายเหรอ” ช่งเจี๋ยหัวเราะอย่างหนักจนน้ำตาแทบจะไหลออกมา

“งั้นก็ลองดู” ไม่รู้ว่ามีก้อนหินปรากฏอยู่ในมือของฉินลู่ตั้งแต่เมื่อไร

หินนั้นมีขนาดเท่านี้หัวแม่มือเท่านั้น

“ฮ่าๆ อย่างบอกนะว่านายจะใช้ของเล่นเด็กมาฆ่าฉันนะ”
ซ่งเจียเสแสสร้างทำที่เป็นว่าหวาดกลัวมาก นั่นเขากำลังตัวสั่นเทา
เหรือ ไม่ใช่ มันดูเหมือนกับเขากำลังสั่นด้วยความตื่นเต้น
มากกว่า

“หนวากหนู นี่นายเป็นคนเลือกเองนะ”

จินลู่ไม่ได้มองไปที่ซ่งเจียเป็นพิเศ เขาพึมพำก่อนจะ
ขว้างก้อนหินออกไปอย่างไม่ตั้งใจ มือของเขาเหมือนไม่ได้ออก
แรงอะไรเลย

“ฮ่าๆ หรือนี่จะเป็นนิ้วศักดิ์สิทธิ์” เมื่อเห็นการเคลื่อนไหว
ของจินลู่ ซ่งเสียงก็พูดไม่ออก เขามีคำพูดเหน็บแนมแต่กลับ
คร้านที่จะแสดงท่าทีเหน็บแนมออกมา

“เกรงว่าเจ้าหนูนี้คงจะไม่ใช่นักฝึกวิชาละมัง ถึงได้เห็นว่า
ทุกคนกำลังแสดงละครอยู่” คนสำนักเหยียนหวังพากันหัวเราะ

“ตบ!!!”

ทันใดนั้น

ช่งเจียที่กำลังหัวเราะอยู่ก็หยุดหัวเราะทันที!

นอกจากนี้กลางหน้าผากของเขามีหินก้อนเล็ก ๆ ติดอยู่ ดูเหมือนว่าหินก้อนเล็กนั้นจะฝังอยู่ในหน้าผากของเขา!

หลังจากหายใจเข้าลึก ๆ อีกครั้ง

ช่งเจียก็เบิกตากว้าง เขาไม่อยากจะเชื่อว่าคนอ่อนหัด แบบอีกฝ่ายจะมาเขาได้ง่าย ๆ แบบนี้

‘ตึก!’

ช่งเจียล้มลงไปที่พื้นทันที

ตาย!

ช่งเสียง ผู้อาวุโสและยอดฝีมือของสำนักเหยียนหวัง หรีดตาลง พวกเขามีนิ่ง รวากับว่าพวกเขาถูกอะไรบางอย่าง โจมตีซ้ำแล้วซ้ำเล่า!

เป็นไปได้อย่างไร!

พวกเขา รู้แล้วว่าฉินหลู ไม่ใช่คนธรรมดา แต่ถึงแม้จะเป็นเช่นนั้น มันก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ นี่ ช่งเจียเป็นคนที่แข็งแกร่งที่สุด

ในรุ่นหนุ่มสาวของสำนักเหยียนหวัง และเขาก็เป็นทายาทคนต่อไปของสำนักเหยียนหวัง ดังนั้นคราวนี้ช่งเสียงถึงได้พาช่งเจียมาด้วย เพื่อที่จะให้ช่งเจียได้เปิดหูเปิดตา!

ช่งเจียไม่ได้ด้อยไปกว่าเขามากนัก

แต่ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ใช้คู่ต่อสู้ของฉินลู่ แต่พลังของพวกเขาก็ไม่น่าจะ...ต่างกันขนาดนี้!

ฆ่าในชั่วพริบตาหรือ

หินก้อนเล็ก ๆ ก้อนนั้นยังไม่ทะลุหน้าผากของเขา แต่กลับสามารถฆ่าคนได้แล้ว ความแตกต่างนี้ มันคือความแตกต่างระหว่างเทพเจ้ากับมนุษย์ชัดๆ โดยเฉพาะเมื่อครูนี ฉินลู่ดูเหมือนไม่ได้ใช้พลังใดๆ เลย การที่ทำให้เขาตายเพราะหินทะลุหน้าผากยังสามารถเข้าใจได้ว่าอาจเป็นเพราะช่งเจียไม่ทันได้ใช้พลังวิญญานป้องกันตัวเองเลยถูกลอบโจมตี แต่หินก้อนนั้นแค่ติดอยู่บนหน้าผาก ก็ทำให้คนตายได้เลย นี่มันเป็นไปไม่ได้ ร่างกายของช่งเจียแข็งแกร่งมาก เขาฝึกฝนร่างกายมาตั้งแต่เด็ก เขาจะตายเพราะก้อนหินธรรมดาๆ เช่นนี้ได้อย่างไร

เมื่อครุ่นนี้ไม่มีใครสนใจเลย พวกเขาไม่ได้สังเกตเห็นว่า หินก้อนที่ลอยมานั้นมีพลังวิญญูณที่มหาศาลอยู่หรือไม่

ซึ่งเสียงมันใจว่าแม้แต่บุคคลที่มีเก่งกาจมากที่สุด ในสำนักเหยียนหวังของพวกเขา ก็ทำแบบนี้ไม่ได้ ต่อให้เจ้าสำนัก ใช้พลังวิญญูณก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้เหมือนกัน

ทุกอย่างมันผิดปกติ มันไม่มีเหตุผลเลย แต่ซ่งเจียกั๊นนอนนิ่งๆ อยู่บนพื้นเช่นนี้ ดวงตาของเขาเบิกกว้าง ร่างกายของเขาแน่นิ่ง เห็นได้ชัดว่าเขานอนตายตาไม่หลับ

ความหนาวเหน็บแผ่ออกมาจากใจของพวกเขา จากนั้นก็เคลื่อนไปทั่วร่างกายของพวกเขาทันที ในชีวิตนี้พวกเขาเป็นฝ่ายที่ข่มขู่และเตือนผู้อื่นมาโดยตลอด แต่ในขณะนี้ร่างกายของพวกเขาดูเหมือนไม่ได้เป็นของตัวเองอีกต่อไป รวากับว่าพวกเขาจะต้องเคลื่อนไหวต่อไปถึงจะรู้สึกดีขึ้นได้

พวกเขาซึ่งเสียงถึงกับลืมเรื่องความโกรธแค้นของตัวเองไปเลย!

แม้ว่ายอดฝีมือจะตายไป แม้ว่าทายาทจะตายไป พวกเขาที่ควรจะมีอะไร ทว่าตอนนี้พวกเขามีเพียงความกลัวเท่านั้น

“เป็นไปได้ไม่ได้ มันไม่ใช่แบบนี้ หินนั้นต้องมีพิษแน่ๆ”
ซ่งเสียงพูดเสียงดัง เขาเหมือนจงใจบอกกับคนอื่นแบบนั้น แต่ก็เหมือนเขากำลังพูดกับตัวเอง หลังจากหายใจเข้าลึกๆ ซ่งเสียงก็นั่งลงแล้วหยิบหินก้อนนั้นไป ดูเหมือนว่าหินก้อนนี้จะติดอยู่ที่หน้าผากของซ่งเจียจริง ๆ เมื่อสัมผัสหิน ตัวเขาก็กระเด็นออกไปทันที!

หลังจากนั้นไม่นาน ซ่งเสียงก็มั่นใจว่าซ่งเจียไม่ได้ถูกวางยาพิษ เขาตายเพราะก้อนหินก้อนนี้จริง ๆ

“ดูอะไรออกบ้างหรือเปล่า” ฉินลูถามอย่างราบเรียบ

“เจ้าหนู ท่าที่เสแสร้งของนาย ตอนนี้ทุกคนสังเกตเห็นมันหมดแล้ว ฆ่าตัวตายซะเถอะ” หลี่ซิงก็เริ่มตัวสั่นเช่นกัน ท่าที่ของเธอไม่เหมือนกำลังข่มขู่เลย

“เป็นอย่างนั้นจริงๆ เหรอ” ผู้อาวุโสของสำนักเหยียนหวังพูดด้วยเสียงเบา รวากับพวกเขาแล้วว่าซ่งเสียงจะได้ยินเสียงพวกเขาและให้คำตอบที่พวกเขาไม่ต้องการ

“เขาตายเพราะหिनก้อนนี้จริง ๆ และหिनก้อนนี้ก็เป็นแค่
หินธรรมดาๆ” ช่งเสียงยิ้มอย่างขมขื่น หลังจากตรวจสอบแล้ว
เขาก็หมดหวังมากยิ่งขึ้น

“คุณชายฉินลู่ นี่นาย...” เว่ยจื่อฟูตำหนิเขาเล็กน้อย ชาย
คนนี้เก่งกาจมากเช่นนี้ แต่ก็ยังทำให้เธอเป็นห่วงอีก

ฉินลู่หัวเราะไม่ออกร้องไห้ไม่ได้ เขารู้ว่าเว่ยจื่อฟูคิดอะไร
อยู่ แต่เขาไม่เคยบอกว่าเขาเอาชนะคนพวกนี้ไม่ได้

บทที่ 136 องค์กรน้อย

“คือว่า...วันนี้ เราไปที่นี้ด้วยความบุ่มบ่าม เราจะกลับไปเดี๋ยวนี้” ช่งเสียงค่อยๆ ลุกขึ้นยืน ก่อนจะมองไปที่จินลู่ด้วยสายตาที่แฝงความอ่อนหวาน

“เอ่อ เป็นเพราะเราไม่รู้เรื่องอะไร เราก็เลยถูกหลอก!”
คนสำนักเหยียนหวังรีบพูดเสริม

หลังจากตรวจสอบทุกอย่างแล้ว ทุกคนไม่มีใครมีความหวังเลยแม้แต่หน่อย แล้วพวกเขาจะมีความคิดแก้แค้นอีกได้อย่างไร

“ทำลายจุดตันเถียนของตัวเองซะ แล้วรีบไสหัวไปได้แล้ว!” จากนั้นจินลู่ก็เหลือบมองไปที่ช่งเสียง “นี่ฉันก็เกรงใจมากแล้วนะ ฉันไม่อยากให้จื่อฟู่กลายเป็นคนน่ากลัว ดังนั้นพวกนายต้องขอบคุณเธอ”

จินลู่ไม่อยากจะฆ่าคนไปมากกว่านี้ แต่หากคนเหล่านี้รอดไปได้ทั้งหมด คำข่มขู่ก็จะไร้น้ำหนัก ยิ่งกว่านั้น เขาและเว่ยจื่อฟู่

พบกันโดยบังเอิญ เขาไม่สามารถดูแลปกป้องเวย์จื่อฟูได้
ตลอดเวลา หากเขาไม่อยู่ คนเหล่านี้คงต้องลอบทำอะไรอีก
แน่นอน ตอนนี้เวย์จื่อฟูมีความสามารถ แต่ไม่มีพลังการต่อสู้ที่
แข็งแกร่ง

“นาย...” สีหน้าของช่งเสียงเปลี่ยนไปทันที เขาเปิดปาก
เหมือนอยากจะพูดอะไรบางอย่าง

จะให้ทำลายจุดตันเทียนของตัวเองได้อย่างไร สำหรับ
ผู้ฝึกวิชา การทำลายจุดตันเทียนนั้นเทียบเท่ากับการฆ่าพวกเขา
เขาเสียใจที่มาหาเรื่องตระกูลเวย์ แต่ไม่ได้หมายความว่าเขา
เต็มใจที่จะทำลายพลังวิญญาณ

ฉันลู่คล้ายกับเป็นวิญญาณ!

เขาขยับแล้ว...

ทุกคนเห็นเพียงเงาสีดำ

ช่งเสียงอยากจะวิ่งหนีไป แต่เขาจะวิ่งไปที่ไหนได้ละ

“ดูเหมือนว่านายจะไม่อยากทำลายจุดตันเถียนของตัวเองนะ หากเป็นอย่างนั้นนายก็ไปตายซะเถอะ!” ฉินลุ่โบกมือเบาๆ

“เป็นไปได้” บางทีอาจเป็นเพราะเขามีความตั้งใจที่จะเอาชีวิตรอดมากเกินไป ซึ่งเสียงจึงออกกระบวนท่าพลังวิญญาณของเขาก็ระเบิดออกมาทันที

‘แกรกๆๆ’ กระตุกของเขาดังกรอบแกรบเหมือนถั่วทอด

แม้ต้องตาย เขาก็จะต้องตายไปพร้อมกับคนคนนี้ หากเขาทำให้อีกฝ่ายบาดเจ็บได้บ้าง คนที่เหลือก็จะสามารถช่วยเขาแก้แค้นได้

‘ตึก’

ซึ่งเสียงกระเด็นออกไป เขาตายก่อนที่จะร่างกายจะกระแทกโดนพื้นเสียอีก

เนื่องจากเขาใช้กำลังมากเกินไป ดังนั้นพลังในการโต้กลับจึงยิ่งมากขึ้นตามไปด้วย มือของเขาเหมือนถูกรถที่ขับมา

ด้วยความเร็วสูงจนเข้าอย่างจัง ทำให้มีเลือดไหลซึมออกมาที่
มุมปากและดวงตาของเขาซ้ำๆ

ในขณะนี้ อีกด้านหนึ่งยังมีผู้อาวุโสของสำนักเหยียนหวัง
ยืนอยู่ พวกเขาดูเหมือนรูปปั้นมากกว่ารูปปั้นเสียอีก ทุกคนอ้า
ปากกว้างพอที่จะยัดไข่เข้าไปได้!

ความสามารถของพวกเขาสูงส่งเสียไม่ได้ด้วยซ้ำ! แต่
การแสดงออกทางฝีมือของซ่งเสียงดูเหมือนจะแยกว่าซ่งเจียเสีย
อีก มันดูน่าเวทนากว่า อือๆๆ สำนักเหยียนหวังของพวกเขาไป
ทำให้ใครไม่พอใจกัน หลายปีมานี้พวกเขาไม่เคยพบกับดาวมาร
เช่นนี้มาก่อนเลย!

ซ่งเสียงเป็นเหมือนมดที่ถูกตบจนตายอย่างง่ายดาย
หากเปลี่ยนเป็นพวกเขาจะเป็นอย่างไร

“ตึกๆๆๆ ...”

คนที่เหลือถูกหมัดชกไปที่จุดตันเถียนอย่างรุนแรง

ซัดๆๆ

พลังวิญญานของพวกเขากำลังพุ่งออกมาจากด้านหลัง
นี่เป็นสัญญาณที่บอกว่าพลังวิญญานของพวกเขาได้ถูกทำลาย
อย่างหมดสิ้น ด้วยความสามารถของพวกเขาอย่างไรก็ไม่สามารถ
ฟื้นตัวได้แน่นอน

แต่เมื่อเปรียบกับการมีชีวิตรอดแล้ว ก็ถือว่าไม่ใช่เรื่อง
ใหญ่อะไรเลย!

พวกเขาถึงขั้นรู้สึกโชคดีเล็กน้อยด้วยซ้ำ พวกเขาได้พบ
กับพญายมที่แท้จริงแล้ว แต่พวกเขายังมีโอกาสที่จะมีชีวิตอยู่ต่อ

คนพวกนี้ต่างก็ฆ่าคนโดยไม่สนใจอะไร และถูกมองว่า
เป็นสิ่งมีชีวิตที่น่ากลัว แต่ตอนนี้พวกเขากลับมีความรู้สึกกลัวต่อ
หน้าชายหนุ่มคนหนึ่ง

มันเป็นเรื่องที่ไม่มีความเลือกเลยจริงๆ!

“เอ่อ คุณครับ เราไปได้หรือยัง” ทุกคนมองที่ฉินลู่ออย่าง
อ่อนแอ หากฉินลู่อไม่พูด พวกเขาก็ไม่กล้าทำอะไรเลยจริงๆ
เมื่อครู่ซึ่งเสียงเพียงแค่วังเลเล็กน้อย เขาก็ถูกฆ่าตายทันที ตอน
มาพวกเขามีท่าทีอวดดีแค่ไหน ตอนนี้พวกเขาก็ยังดูอ่อนแอมาก
เท่านั้น

“ฉันไม่สนใจอยู่แล้ว!” ฉันลุ่มหลงไปที่เวย์จื่อฟู อย่างไรก็ตามเสีย
สำนักของคนเหล่านี้ก็ไม่เห็นว่าอยู่ห่างจากตระกูลเว่ยมากนัก
เรื่องพวกนี้ให้เวย์จื่อฟูตัดสินใจด้วยตัวเองดีกว่า

“เอ่อ ต่อไปพวกนายอย่ามาหาเรื่องตระกูลเว่ยอีกได้ไหม”
เวย์จื่อฟูพูดด้วยน้ำเสียงเฉรจา

เธอเป็นคนจิตใจดี พยายามทำเรื่องใหญ่ให้กลายเป็น
เรื่องเล็ก แม้ว่าคนพวกนี้กำเริบเสิบสาน แต่ก็ไม่ได้ทำร้ายอะไร
เธอ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาก็เป็นแค่มือสังหารเท่านั้น

หา? ทุกคนในสำนักเหยียนหวังต่างก็มีนง มีความคิด
แวบขึ้นมาในใจของพวกเขา ผู้หญิงคนนี้เสแสร้งเก่งจริง ๆ ตอนนี้
พวกเขาก็เป็นเหมือนเนื้อมนขึงอยู่แล้ว พวกเขาจะกล้าพูดจา
ไม่ดีอีกได้อย่างไร

“แม่นาง หากเธอเต็มใจ เราพร้อมจะเข้าร่วมกับตระกูล
เว่ย! คอยเป็นลูกน้องรับใช้ให้” หนึ่งในนั้นตั้งสติได้ จึงรีบคุกเข่า
ลงทันที

หลังจากนั้นทุกคนก็คุกเข่าลงพร้อมกันราวกับว่าพวกเขา
ได้ตกลงกันมาแล้ว

“ผู้อาวุโส ตระกูลเว่ยของเราเคยยอมรับกองกำลังอื่นหรือไม่” เว่ยจื่อฟูถามผู้อาวุโส

“อันนี้...ดูเหมือนจะไม่เคยมีมาก่อน แต่หากคุณเห็นชอบฉันก็จะไม่คัดค้าน!” ผู้อาวุโสใหญ่สุดหายใจลึกๆ แล้วพูด

“ใช่แล้ว คุณหนูใหญ่ เรื่องของตระกูลเว่ย คุณมีอำนาจในการตัดสินใจที่สุด”

“คุณหนูใหญ่ ขอแค่คุณพูดออกมา เราก็จะทำตาม”

ทุกคนในตระกูลเว่ยพากันโศกสำนึก

“จื่อฟู ฉันบอกเธอไปแล้วนี่ ว่าเธอเก่งมาก เธอจะต้องมีความมั่นใจในตัวเอง เห็นไหมว่ามีคนจำนวนมากที่เชื่อมั่นในตัวเธอ” ฉินลู่มองเว่ยจื่อฟูด้วยสีหน้าคล้ายจะยิ้มแต่ก็ไม่เชิง

“คุณชาย อย่าทำให้คนพวกนี้กลัวอีกเลย” เว่ยจื่อฟูรู้สึกโล่งใจมาก

“ฮ่าๆ คุณชายฉินลู่ไม่ได้ทำให้เรากลัว พูดตามตรง เรายังไม่เคยเห็นวีรสตรีที่ปกป้องชาติเช่นคุณมาก่อนเลย!”

คำพูดนี้เกินจริงเกินไป การต่อสู้ของสองกองกำลัง
เกี่ยวข้องกับประเทศชาติเมื่อไรกัน

“ใช่ แม่นาง คุณเพิ่งอายุเพียงเท่านี้ ก็สามารถสร้าง
ความสำเร็จได้ขนาดนี้แล้ว สามารถพูดได้ว่าเป็นหญิงสาวอันดับ
หนึ่งในประวัติศาสตร์ได้เลย”

คนสำนักเหยียนหวังเชื่อว่าฉินลู๋ชอบเว่ยจื่อฟู การชื่นชม
เว่ยจื่อฟูจะไม่ทำให้ฉินลู๋ไม่พอใจ แต่จะทำให้ฉินลู๋มีความสุขมาก
ขึ้น

แม้ว่าเว่ยจื่อฟูรู้สึกว่าเป็นคำพูดที่เกินจริงเกินไป แต่
เธอก็ดีใจที่ได้ยินมัน

“เอ่อ คุณหนูใหญ่ คุณลองดู หากคุณยังคงไม่ชอบพวก
เราคนสำนักเหยียนหวัง พวกเราจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง ตอนนี
ถือว่าเราเป็นคนนอกของตระกูลเว่ยก็ได้ เมื่อเราพัฒนาขึ้น ค่อย
พิจารณาเรื่องนี้อีกครั้ง คุณคิดว่าอย่างไร” ผู้อาวุโสสองของ
สำนักเหยียนหวังพูดประจบประแจง

หากเป็นในอดีตคงไม่มีใครสนใจตระกูลเว่ย คงมีเพียง
ตระกูลเว่ยเท่านั้นที่จะต้องเอาใจสำนักเหยียนหวัง นอกจากฉินลู๋

และเวย์จื่อฟูแล้ว ยังมีสักกี่คนที่สามารถเทียบกับยอดฝีมือของ
สำนักเหยียนหวังได้ แม้ว่าพวกเขาจะกลัวฉินลู่และเวย์จื่อฟูก็ตาม
แต่หากจะบอกว่าพวกเขาไม่มีคุณสมบัติที่จะเข้าร่วมกับตระกูล
เวย์ มันคงจะเกินจริงเกินไป

แต่สถานการณ์เป็นเช่นนี้แล้ว พวกเขาจึงจำต้องยอมก้ม
หัว

“เอ่อ พวกเราตระกูลเวย์ไม่เคยเป็นมือสังหาร” เวย์จื่อฟู
ยังคงครุ่นคิดอยู่ เธอไม่มีความตั้งใจที่จะจัดการกับคนเหล่านี้เลย
เธอแค่ต้องการให้คนเหล่านี้สัญญาว่าจะไม่ทำอะไรตระกูลเวย์อีก
ก็พอแล้ว

คนจากสำนักเหยียนหวังคิดว่าเวย์จื่อฟูกำลังเหน็บแนม
พวกเขาเลยไม่ไว้หน้าตัวเองอีก “คุณหนูใหญ่ จากนี้ไปเราจะเลิก
เป็นมือสังหาร หากคุณเห็นชอบ จากนั้นเราจะทำแต่ความดี”

การเป็นมือสังหารก็ถือว่าสามารถหาเงินและสมบัติได้
มากมาย แต่ตอนนี้เมื่อเทียบกับการมีชีวิตรอดแล้ว สิ่งเหล่านี้
กลับไม่มีค่าอะไรเลย!

“ถ้าฉันพวคนายกลับไปกันก่อนเถอะ” เว่จื่อฟูโบกมือไล่พวกเขาไป เพราะเรื่องของตระกูลเว่ไม่เกี่ยวข้องกับคนเหล่านี้เลย

ไม่นาน คนจากสำนักเหยียนหวังก็ออกจากตระกูลเว่หลังจากที่พวกเขาจากไป คนเหล่านี้ก็กอดกันเพื่อเฉลิมฉลอง

“ต่อไปเราจะต้องทำความดีให้มากขึ้น” ผู้อาวุโสสองพูดเน้นย้ำอีกครั้ง

“หากเรายังใช้ชื่อว่าสำนักเหยียนหวัง มันจะดูน่ากลัวและไม่มีความจริงใจ” ผู้อาวุโสสามเสนอแนะ “เช่นนั้นต่อจากนี้ไปเราชื่อวงศ์รักน้อยดีไหม”

“ดี ๆ ยังไม่ได้รับการยอมรับจากคุณหนูใหญ่ ดังนั้นใช้ชื่อนี้ดีกว่า” ทุกคนพยักหน้า

ในตระกูลเว่ ทุกคนพากันตำหนิหลี่ชิง

หลี่ชิงเหลือบมองทุกคนและพูดด้วยความตลก “พวกแกทุกคนที่ตำฉัน มีก็คนที่เคยร่วมหลับนอนกับฉันมาก่อน”

“หลี่ซิง เธอทำให้พ่อของฉันต้องอับอาย” เว่ยจื่อฟู่พูด
“เธอจะเอาอย่างไร”

ว่ากันตามหลักแล้ว เรื่องที่หลี่ซิงทำก่อนหน้านี้ ต่อให้
เว่ยจื่อฟู่ฆ่าหลี่ซิง ก็ไม่มีใครว่าอะไรได้ แต่เมื่อเธอคิดว่าหลี่ซิง
เป็นแม่เลี้ยงของเธอ ก่อนหน้านี้ตอนที่เธอยังอ่อนแอและไม่มี
โอกาส เว่ยจื่อฟู่ต้องการที่จะแก้แค้น แต่ตอนนี้เมื่อเธอได้เปรียบ
ทุกอย่าง เว่ยจื่อฟู่กลับรู้สึกเห็นใจหลี่ซิงแทน

“ไม่ต้องทำตัวเสแสร้งอีกต่อไปแล้ว ตอนนี้เธอเก่งนี้ เธอ
อยากทำอะไรก็ได้!” หลี่ซิงพูดด้วยรอยยิ้ม “เธออยากให้ฉัน
คุกเข่าขอความเมตตาจากเธอเธอ เป็นไปไม่ได้หรอก!”

เมื่อหลี่ซิงพูดมาถึงตรงนี้ เธอก็มองไปที่จินลู่และพูดด้วย
ความโกรธ “นายมันไม่ใช่ผู้ชาย!”

จินลู่เพิกเฉยต่อเธอ เธอยังคงรู้สึกไม่พอใจ

“จื่อฟู่ หากเธอทำใจลงมือไม่ได้ ฉันยกให้เป็นหน้าที่ของ
ฉันแล้วกัน” จินลู่แทบจะไม่ค่อยเป็นฝ่ายลงมือกับหญิงสาวก่อน
แต่หญิงสาวคนนี้ชั่วร้ายตัวเอง เช่นนั้นจะโทษเขาไม่ได้

“ข้าก่อน” ชายคนหนึ่งที่ตั้งตัวเป็นหมอเหินเข้ามา

“หมอเทวดาหมีมาได้ยังไง” ทุกคนพากันพูด หมอเทวดาหมีคนนี้นักจะช่วยรักษาให้บุคคลระดับสูงของตระกูลเว่ยเป็นประจำ จากความสัมพันธ์ของเขากับตระกูลเว่ย หากจะบอกว่าเขาเป็นคนของตระกูลเว่ย ก็ไม่ถือว่าเกินจริง

“มาที่นี่ทำไม” ท่าทางของหลี่ชิงดูผิดปกติน้อย ร่างกายของเธอสั่นเทา ไม่คิดว่าคนที่เห็นชายหนุ่มเป็นเครื่องมืออย่างเธอจะมีท่าทีแบบนี้ด้วย

หมอเทวดาหมีรีบเดินไปตรงหน้าเว่ยจื่อฟู ก่อนจะโค้งคำนับเว่ยจื่อฟู “คุณหนูใหญ่ ได้โปรดเห็นแก่ที่ผมช่วยคนในตระกูลของคุณเป็นจำนวนมาก ให้ทางรอดกับเธอด้วย ไม่ว่าเธอจะทำอะไรผิดมาก่อน แต่เธอก็เป็นแม่เลี้ยงของคุณ หากวันนี้คุณฆ่าเธอ มันจะไม่ใช่ผลดีต่อชื่อเสียงของคุณแน่นอน!”

“ใครขอให้นายมาขอรับรองแทนฉัน ฉันไม่มีทางขอรับรองผู้หญิงคนนี้ให้ปล่อยฉันไปหรอก” หลี่ชิงกำหมัดแน่น ทันใดนั้นเธอก็แวบไปตรงหน้าหมอเทวดาหมี จากนั้นเธอก็ตบเขาอย่างแรงสองครั้ง!

“เธอไม่อยากให้ฉันยุ่งเรื่องนี้ ก็เลยตั้งใจตอบฉันให้ใหม่”
หมอเทวดาหมีไม่ได้โกรธ แต่เขากลับกดไหล่ของหลี่ชิงด้วย
ความสงสาร “ไม่ว่าคนบนโลกนี้จะมองเธอยังไง ในใจของฉัน
เธอยังคงเป็นสาวน้อยผู้บริสุทธิ์คนนั้น”

ทุกคนแทบอยากจะทำเจียนออกมาทีเดียว คนอย่าง
หลี่ชิงยังเรียกว่าบริสุทธิ์ได้อีกหรือ เช่นนั้นคนทั้งโลกก็บริสุทธิ์
กันหมดแล้ว

‘ฮือๆ’ หลี่ชิงคุกเข่าลงและร้องไห้เสียงดัง เธอเป็นเช่นนี้
แค่ต่อหน้าคนคนนี้เท่านั้น ตลอดเวลาที่ผ่านมา เธอไม่ยอมรับว่า
ตัวเองตกหลุมรักหมอเทวดาหมี แต่ตอนที่เธอเหลือตัวคนเดียว
ก็มีเพียงหมอเทวดาหมีที่อยู่ข้างเธอ ตอนนี้เธอกำลังซาบซึ้งใจ
แล้วเธอจะปกปิดความรู้สึกของตัวเองได้อย่างไร

“คุณหนูใหญ่ เรื่องบางเรื่องคุณจะยอมเปลี่ยนใจเพียง
เพราะหนี้บุญคุณไม่ได้” ผู้อาวุโสเงินเดือนเว่ยจื่อฟูด้วยสีหน้า
เคร่งขรึม

บทที่ 1367 คำชี้แนะส่วนบุคคล

“คุณหนูใหญ่” จริงๆ แล้วผมรู้เรื่องเกี่ยวกับการจากไปของพ่อคุณ บางทีคนที่พาเขาไปอาจจะกลับมาหาหลီซิงในอนาคต บางทีเธอ น่าจะเป็นคนที่ช่วยติดต่อได้” จู่ๆ หมอเทวดาหมี่ก็วางมือลงบน ท้องของหลီซิง หลีซิงคิดว่าหมอเทวดาหมี่กำลังจะจัดการกับเธอ ดังนั้นเธอจึงไม่ขัดขืน พลังของเธอหายไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ นั้นหมอเทวดาหมี่ก็พูดต่อว่า “คุณหนูใหญ่ วันนี้ต่างก็เห็นแล้วว่าตระกูลเว่ยยังคงยกผู้มีความสามารถให้เป็นหัวหน้า ก่อนหน้านี้บางคนอาจเคยเชื่อฟังคำพูดของหลีซิงมาก่อน แต่ตอนนี้มันจะ ไม่เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน วันนี้ได้รับการยืนยันแล้ว หากไม่มี คนสนับสนุนและตอนนี้เธอก็ไม่มีพลังแล้วด้วย แน่แน่นอนว่าต่อไป เธอจะไม่สามารถส่งผลกระทบอะไรต่อคุณได้อีก”

หลีซิงอยากจะโต้แย้ง แต่เมื่อเห็นท่าทีของหมอเทวดาหมี่ เธอก็อดไม่ได้ที่จะรู้สึกปวดใจ ชายคนนี้ขอร้องแทนเธอ หากเธอ ยังทำตัวเหมือนเดิม เธอคงจะทำผิดกับเขามากเกินไป ยิ่งไป กว่านั้น จู่ๆ เธอก็แน่ใจว่าเธอก็สามารถชอบคนคนหนึ่งได้

เช่นกัน ในใจเธอเริ่มมีความหวังขึ้นมาอีกครั้ง เธออยากอยู่
เคียงข้างหมอเทวดาหมี

“เมื่อก่อนเราสนับสนุนเธอที่ไหนกัน” ไม่มีใครอยากถูก
กล่าวหาเช่นนี้!

“หมอเทวดาหมี แม้ว่านายอยากจะดีกับผู้หญิงคนนี้จริงๆ
แต่นายไม่กลัวถูกสวมเขาเหรอ” ทุกคนเหินแสม เพราะมีคน
เคยถูกสวมเขามาไม่น้อยเลยจริงๆ

“คุณชาย นายคิดว่าอย่างไร” เว่ยจื่อฟู่รู้สึกเห็นใจเช่นกัน
โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างหมอเทวดาหมีและหลี่ชิงมันทำให้
เธอรู้สึกอิจฉาเล็กน้อย

“จริงๆ แล้วมันก็ไม่ยุ่งยากเลย” จู่ๆ ฉินลู่ก็จับมือของ
เว่ยจื่อฟู่ไว้

ทันใดนั้นฝ่ามือของเว่ยจื่อฟู่ก็เจ็บราวกับถูกเข็มทิ่มแทง

จากนั้นก็เห็นว่ามีเลือดไหลออกมาจากนิ้วมือของฉินลู่

เลือดพวกนี้ถูกเจาะออกมาจากฝ่ามือของเว่ยจื่อฟู่ ฉินลู่
ดีดเลือดเข้าไปที่หน้าผากของหลี่ชิง จากนั้นก็ไปยืนอยู่

ตรงหน้าหลี่ซิงและใช้มือของเขาเป็นพัด หลี่ซิงหลับตาด้วยความ
งุนงง ในช่วงเวลาหนึ่งดูเหมือนเธอจะได้ยินเสียงที่ดังออกมาจาก
หัวของตัวเอง

หมอเทวดาหมีตกใจมาก ชายคนนี้มีความสัมพันธ์ที่ไม่
ธรรมดากับเว่ยจื่อฟู เขากลัวว่าอีกฝ่ายจะช่วยเว่ยจื่อฟูจัดการ
ปัญหาทุกอย่าง เขาอยากจะช่วยชีวิตคน แต่ดูเหมือนจะมี
สิ่งกีดขวางอยู่ตรงหน้า ทำให้เขาไม่สามารถทำอะไรได้เลย
ทันใดนั้นฉินลู่ก็กลับไปยืนอยู่ข้างเว่ยจื่อฟู

หลี่ซิงลืมตาขึ้นมา ก่อนจะเดินไปตรงหน้าเว่ยจื่อฟูและ
โค้งคำนับให้เว่ยจื่อฟู “คุณหนูใหญ่ หลี่ซิงยอมรับคุณอย่าง
แท้จริงแล้ว”

“ที่แท้ผู้หญิงคนนี้ก็เป็นคนไร้ยางอายเหมือนกัน” ทุกคน
คิดว่าที่หลี่ซิงทำเช่นนี้ก็เพื่อความอยู่รอดเท่านั้น!

“เธอ...” เว่ยจื่อฟูสับสน ในมุมมองของเธอ หญิงสาวคนนี้
ไม่ได้ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ แม้ว่าเธอจะกังวลเรื่องหมอเทวดาหมี
แต่ก็ไม่น่าจะมาถึงขั้นนี้ ทว่าท่าที่เช่นนี้มันเสแสร้งกันไม่ได้

“เธอนะ ต่อไปหากเธอมีความคิดที่จะต่อต้านอีก เธอก็จะต้องเจ็บปวดทรมาน” ฉินลู่พูดอย่างเรียบง่าย วิธีที่เขาเพ่งใช้นั้นคล้ายคลึงกับวิธีการที่ทำให้สัตว์วิเศษจดจำเจ้านายของมัน หลังจากทีพลังเพิ่มขึ้น ฉินลู่ก็พยายามใช้วิธีการนี้กับมนุษย์ แต่เขาไม่คิดเลยว่ามันจะง่ายดายเช่นนี้

นี่เป็นคำพูดของฉินลู่ ดังนั้นจึงไม่มีใครสงสัยและไม่มีใครโต้แย้ง

“ดูเหมือนว่าจะจัดการปัญหาของตระกูลเว่ยได้แล้ว ถึงเวลาที่ฉันจะพาเธอไปยังสถานที่หนึ่งแล้วละ” ผู้อาวุโสเงินยืนขึ้นก่อนจะใช้ไม้เท้าเดินไปตรงหน้าเว่ยจื่อฟู่ ในเมื่อเธอเก่งกาจขนาดนี้ เช่นนั้นฉันก็สามารถพาเธอไปยังสถานที่นั้นได้แล้วละ

“อืม ขอบขอบคุณผู้อาวุโสเงิน” เว่ยจื่อฟู่พยุงฉินลู่ และมองไปที่ฉินลู่อีกครั้ง “คุณชายไปกับฉันเถอะ”

“คุณหนูใหญ่ ทำไมเธอจะทำอะไรก็ต้องถามเขาคนนี้ทุกเรื่องเลย เธอชอบเขามากขนาดนั้นเลยเหรอ” ผู้อาวุโสเงินส่ายหัว

“ก่อนหน้าตอนที่ฉันมีปัญหา เขาอยู่ข้างๆ ฉันเสมอ และเขาก็แข็งแกร่งมาก เขาไม่มีใจที่อยากจะมาแย่งตระกูลเวย์ไปแน่นอน” เว่ยจื่อฟู่พูดตามความจริง

“ขั้นครึ่งก้าวก่อนบรรลุเทพเธอ” ผู้อาวุโสจินคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ ก็มีเพียงแบบนี้ ชายหนุ่มผู้นี้ถึงมีพลังที่สามารถควบคุมทุกสิ่งได้ คล้ายว่าไม่จำเป็นต้องปิดบังเรื่องนั้นแล้วสินะ!

ครึ่งชั่วโมงต่อมา ผู้อาวุโสจินพาเว่ยจื่อฟู่ไปในถ้ำแห่งหนึ่ง

ในถ้ำแห่งนี้มีภาพเขียนวรยุทธ์การต่อสู้ในรูปแบบแปลกๆ อยู่มากมาย

ผู้อาวุโสจินกระซิบบอกเส้นทางที่หูของเว่ยจื่อฟู่ เพื่อให้เว่ยจื่อฟู่เข้าไปยังส่วนลึกของถ้ำนี้ ไม่ว่าเว่ยจื่อฟู่จะเชื่อใจจินลู่มากแค่ไหน แต่จินลู่ก็ไม่ใช่สามีของเว่ยจื่อฟู่ เขายังคงเป็นคนนอกอยู่วันยังค่ำ ดังนั้นจึงไม่อาจยอมให้เข้ามาได้ง่ายๆ!

เวย์จื่อฟูถือว่าตัวเองเป็นสาวใช้ของฉินลุ่ ตอนที่เธอกำลังจะอธิบายให้ฉินลุ่ฟัง ฉินลุ่ก็เปิดปากพูดก่อน “เข้าไปก่อนเถอะ ฉินจะอยู่ที่นี้เอง จะได้ช่วยรักษาให้ผู้อาวุโสเงินด้วย”

“คุณชาย ฉินกำลังคิดอยู่เลยว่าอยากจะขอให้นายช่วย แต่คิดไม่ถึงว่านายจะเต็มใจช่วย!” เว่ยจื่อฟูยิ้มและเดินเข้าไป

ทันใดนั้นฉินลุ่ก็แย่งไม้เท้าของผู้อาวุโสเงินไป ก่อนจะใช้พลังหักมัน

“นี่นาย พอจื่อฟูไม่อยู่ นายก็ไม่เสแสร้งต่อเลยหรอ แล้วนายยังจะบอกว่าฉินป่วยอีก” ผู้อาวุโสเงินกำลังจะโหมตี แต่ฉินลุ่คว้ามือของเขาไว้ก่อน ฉินลุ่ส่งพลังวิญญาณมาให้เขาทันที

“เป็นไปได้ยังไง” นี่เพิ่งเริ่มต้น ผู้อาวุโสเงินก็รู้สึกสบายตัวมาก เขาไม่รู้สึกรถึงความสบายแบบนี้มาหลายปีแล้ว

ไม่กี่ชั่วยามต่อมา ฉินลุ่ก็ปล่อยมือของผู้อาวุโสเงิน

“นี่ฉันไม่เป็นอะไรแล้วหรอ” ผู้อาวุโสเงินตะลึงจนเกือบจะคิดว่าเขากำลังฝันอยู่ ร่างกายของเขามีบาดแผลและพิษมากมาย มันเป็นปัญหามาหลายปีแล้ว ไม่มีใครรักษาได้เลย

ส่วนตอนนี้เขาไม่เห็นว่าคุณคนนี้จะใช้วิธีการที่ซับซ้อนอะไรเลย แต่เขากลับหายดีแล้ว ผู้อาวุโสเงินลองพยายามเดินราวกับ เด็กทารกเพิ่งเริ่มหัดเดิน ไม่นานเขาก็พบว่ามือและเท้าของเขา ไม่รู้สึกเจ็บปวดอีกแล้ว อืม หายดีแล้วจริงๆ และเขาก็ไม่ไออีกต่อไปแล้วด้วย

“คุณชายฉินลู่ นายเป็นผู้วิเศษอย่างแท้จริง” ผู้อาวุโสเงิน พุดออกมาจากกันบังของหัวใจ

‘ตุ้มๆ’ ทันใดนั้นก็มียิ่งดังมาจากข้างในถ้ำ

ผู้อาวุโสเงินตกใจมาก “เมื่อครู่ฉันรับการรักษาจากนาย จนฉันลืมไปเลย เธอเข้าไปเพียงลำพัง มันเป็นเรื่องง่ายที่เธอจะ ถูกธาตุไฟเข้าแทรก”

ผู้อาวุโสเงินรีบวิ่งเข้าไปอย่างรวดเร็ว ฉินลู่ก็ไม่สนใจว่านี่ คือสถานที่ลับของตระกูลเว่ยหรือไม่ ในเวลานี้ความปลอดภัย ของเว่ยจื่อฟูสำคัญกว่า

ไม่นาน ทั้งสองก็มาถึงริมแม่น้ำที่มีแสงส่องระยิบระยับ และเห็นเว่ยจื่อฟูนอนหมดสติอยู่บนพื้น

“ฉันผิดเอง เป็นเพราะฉันเอง ฉันลืมเรื่องนี้ไปซะสนิทเลย
ฉันทำให้คุณหนูใหญ่ตกอยู่ในอันตราย” ผู้อาวูโสเงินรู้สึกผิด เขา
โทษตัวเองและรู้สึกเสียใจ อารมณ์ทั้งหมดที่กล่าวมาถาโถมใส่
เขาพร้อมกัน อือ ชายชราคนหนึ่งร้องไห้อยู่ตรงนี้ เขาร้องไห้
หนักกว่าตอนชายหนุ่มคนหนึ่งร้องไห้เสียอีก

“ผู้อาวูโสเงินจะกังวลทำไม เธอไม่ได้เป็นอะไร” ฉินลู่
คุกเข่าลง ก่อนจะตรวจชีพจรของเว่ยจื่อฟูและพูดว่า “เธอแค่
ร้อนนอยากจะสำเร็จมากเกินไป จนหายใจติดขัดหะก็เท่านั้น
นั่น...”

“คุณชายฉินลู่ หากมีอะไรเกิดขึ้น ก็พูดมาได้เลย
ชายชราคนนี้ยังรับไหว นายไม่จำเป็นต้องปลอมฉันหรอก”
ผู้อาวูโสเงินเข้าใจผิด คิดว่าอาการของเว่ยจื่อฟูร้ายแรงมาก

“ในเมื่อเป็นปัญหาเกี่ยวกับการหายใจ ฉันจะวางมือบน
ร่างกายของเธอเพื่อช่วยให้เธอหายใจได้สะดวกขึ้น!” ฉินลู่พูด
อย่างสนใจ หากใช้วิธีนี้ มันจะทำให้เขาต้องสัมผัสกับร่างกาย
ของเว่ยจื่อฟูอยู่ไม่น้อย

“การช่วยชีวิตคนสำคัญกว่า นายเป็นผู้ชายของเธอนี่ แค่นี้เอง ไม่เป็นไรหรอก” ผู้อาวุโสเงินเรียกสติกลับมาได้ “จริงสิ หากฉันอยู่ต่อคงจะไม่สะดวก”

ผู้อาวุโสเงินรีบวิ่งออกไปอย่างรวดเร็ว

ฉินลู่ไม่รู้ว่าจะหัวเราะหรือร้องไห้ดี ตอนนั้นเขาไม่สนใจสิ่งอื่นใดแล้ว เขาทำได้เพียงพูดกับเวย์จื่อฟูที่หมดสติไป “ฉันทำก็เพื่อช่วยคน ฉันไม่ได้จะเอาเปรียบเธอนะ”

ฉินลู่วางมือบนหลังของเวย์จื่อฟู ก่อนจะพาเวย์จื่อฟูบินขึ้นไป ในเวลาเดียวกันนั้น เขาได้ดูภาพวาดบนกำแพงหินไปด้วย จึงเข้าใจทุกอย่างมากขึ้น

“ต่อไปคือจุด...จุดลมปราณที่ใหญ่” มือของฉินลู่เลื่อนจากหลังของเธอไปที่ไหล่ของเธอ

แม้ว่าในเวลานี้เวย์จื่อฟูจะยังไม่ตื่น แต่เธอก็กำลังฝัน เธอฝันว่าในที่สุดเธอก็ฝึกกระบวณท่านี้สำเร็จ

หลังจากนั้นไม่นาน เธอก็รู้สึกเหมือนมีคนคุ้นเคยกำลังสอนกระบวณท่าให้เธอ

หนึ่งช่วยยามต่อมา ฉินลู่วางเว่ยจื่อฟูลงบนพื้น ในเวลาเดียวกันนั้นเว่ยจื่อฟู่ก็ลืมตาขึ้น “คุณชาย ทำไมถึงเป็นนาย”

“เมื่อก็ได้ยินเสียงที่ฟังดูผิดปกติ ก็เลยเข้ามาดูนะ” ฉินลู่พูดอย่างไม่คิดอะไร “เธอไม่เป็นอะไรแล้วใช่ไหม”

“ไม่เป็นไรแล้ว” เว่ยจื่อฟู่ใช้พลังภายใน ทุกอย่างราบรื่นมาก เธอยกมือขึ้นเล็กน้อย นี่เป็นกระบวนท่าพัดชิงหลัว ก่อนหน้านี้เมื่อมาถึงกระบวนท่านี้ก็มักจะทำให้เธอเกิดปัญหา แต่ครั้งนี้มันราบรื่นมาก! จากนั้นเธอก็ลองกระบวนท่าอื่นๆ และมันก็ราบรื่นเช่นกัน

“คุณชาย เมื่อก็นายใช้วิธีการพิเศษอะไรในการชี้แนะหรือเปล่า” เมื่อเว่ยจื่อฟู่ได้สติ เธอก็ตระหนักได้ว่าหากไม่ใช่เพราะฉินลู่ เธอคงไม่มีทางเข้าใจทุกอย่างได้มากขนาดนี้

“จะว่าอย่างนั้นก็ได้” ฉินลู่ไม่ได้พูดอะไรมากไปกว่านี้ เรื่องนี้ไม่สำคัญสำหรับเขา แต่เขาลังเลอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะพูดออกไปตรงๆ “จื่อฟู่ ตอนนี้พลังวิญญาณของเธอมาถึงขั้นพลังจินตानระดับสมบูรณ์แล้ว ส่วนกระบวนท่าของเธอ

เพราะเธอได้เรียนรู้จากกำแพงหินนี้เลยทำให้เธอก้าวหน้าขึ้น
เยอะมาก ตอนนี้มีคนน้อยมากที่สามารถเป็นคู่ต่อสู้ของเธอได้”

เดิมทีร่างกายของเวย์จือฟูก็แตกต่างจากคนทั่วไป บวก
กับกระบวนท่าบนกำแพงหินนี้ไม่ได้ด้อยเลย ฉินลู่จึงเชื่อว่าต่อ
ให้เธอไม่ได้เจอคนแบบเขา เว่ยจือฟูก็จะเป็นอะไรอยู่ดี

เมื่อไม่จำเป็นต้องเป็นห่วงเรื่องเวย์จือฟูแล้ว จึงถึงเวลาที่
เขาต้องจากไป ในเวลานี้เขายังไม่นับว่ามีความรู้สึกพิเศษ
ให้กับเวย์จือฟูมากนัก

ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้เป็นเพียงเพราะคำพูดของ
เทียนเหล้า และเป็นเพราะเวย์จือฟูได้ช่วยเหลือเขาไว้โดยไม่ได้
ตั้งใจก็เท่านั้น

“นี่เป็นเพราะอาจารย์อย่างคุณชายสอนฉันดี” เว่ยจือฟู
ทำพิธีฝากตัวเป็นศิษย์ฉินลู่ แต่น้ำเสียงของเธอฟังดูค่อนข้าง
ผ่อนคลาย ดูเหมือนว่าลึกๆ ในใจของเธอแล้ว เธอไม่ได้เห็นฉินลู่
เป็นอาจารย์ของเธอจริงๆ!

“ฉันไปก่อนนะ” ฉินลู่พูดอย่างตรงไปตรงมา

“คุณชาย นายจะจากไปทั้งแบบนี้เลยหรือ จื่อฟูยัง...” ดูเหมือนว่าเธอไม่สามารถหาเหตุผลที่สมเหตุสมผลมารั้งให้เขาอยู่ต่อ ดังนั้นเธอจึงพูดเพียงว่า “คุณชาย ต่อไปในอนาคตเราจะได้พบกันอีกไหม”

เธอบอกไปแล้วว่าเธอต้องการเป็นคนรับใช้ของฉินลู่ แต่เธอเกรงว่าคนที่แข็งแกร่งเช่นฉินลู่คงจะไม่สนใจเรื่องนี้

“หากเรายังมีวาสนาต่อกัน เราก็จะได้พบกันอีก” ฉินลู่พูดด้วยท่าทางลึกลับยากจะคาดเดา เขาไม่สงสัยในคำพูดของเทียนเหล่านะเลย!

ฉินลู่เดินออกไปอย่างช้าๆ

เว่ยจื่อฟูไม่ได้ติดตามเขาออกไป แต่เธอพูดกับตัวเองว่า “คุณชาย หากว่ายังอยากเจอกันอีก เราก็จะได้เจอกันแน่นอน”

ฉินลู่จากเว่ยจื่อฟูไป เขาบินกลับไปตลอดทาง เมื่อเขามาถึงสถานที่แห่งหนึ่ง เขาก็รู้สึกถึงบางอย่าง จึงลงไปกลั่นยา ลูกกลอนให้หันหย่งเสวี่

วันรุ่งขึ้น ฉินลู่มาถึงบ้านของลี้เยว่ เขาอยู่ที่นี้เป็นเวลาสองวันก่อนที่จะไปพบกับกู่ทู่เออร์ คราวนี้ฉินลู่ได้พูดแล้วว่าเขากำลังจะจากไป

หยางชินอีรู้ว่าเธอไม่สามารถรั้งฉินลู่ไว้ได้ ดังนั้นเธออยากขอแค่ให้ฉินลู่ใช้เวลาอยู่กับเธออย่างเต็มที่เพียงวันเดียวก็พอ ตอนกลางคืน เมื่อกลับไป กู่ทู่เออร์ได้ทิ้งข้อความไว้ เธอบอกว่ามีบางอย่างที่ต้องทำ จึงจำต้องจากไปก่อน!

“ฉินฉินเธอจั่งเลย” เกียนชินทำท่าครุ่นคิด การบอกลาต่อหน้ามันทรมาณเกินไป

ฉินลู่จึงอยู่ที่นี้เพิ่มอีกหนึ่งวัน

หยางชินอีก็แอบจากไปอย่างเงียบๆ เช่นกัน

เมื่อขำกายเหลือหญิงสาวเพียงคนเดียว ฉินลู่ก็อดไม่ได้ที่จะเสียดสีตัวเอง “นี่ฉันทำให้คนอื่นรำคาญฉินมากขนาดนี้เชียวนะ เธอแล้วเธอละ เธอจะแอบจากไปด้วยอีกคนหรือเปล่า”

“ทำไมต้องแอบจากไป ฉินลู่ อย่างน้อยนายก็ต้องกลับไปพักที่ค่ายกองบัญชาการใหญ่สักสองสามวันอยู่ดีไม่ใช่เธอ”

เถียนชินเต๋อน “เพราะตรงนั้นมีผู้หญิงของนายอยู่ตั้งหลายคน
อีกอย่างนายก็อยู่ที่นั่นนานกว่าด้วย”

“ไปสิ ต้องกลับไปแน่นอน” จีนลู่คิดว่าเถียนหฺรานยังไม่
ตื่น และกุ่ยกุ่เอ๋อร์ก็บอกว่าตัวเองมีเรื่องต้องทำ ดังนั้นเขาจึงจะ
ยังไม่ไปที่ตระกูลกุ่ยกุ่ในตอนนี

ตัวอย่าง

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 24

天才校医

PineBook

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Pine Book

《天才校医》 Vol.24

Author: 召北 Zhao Bei

Copyright © by COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Thai (language) Translation Copyright © 2024 by Amarin Corporations Public Co., Ltd.

This Thai edition is published by arrangement with COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Arranged through Beijing Wenxin Wenchuang Technology Co., Ltd. (北京文心文创科技有限公司) &

Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งตัดแปลงเป็นฉบับอื่นที่ก่อกวนลิขสิทธิ์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

召北 Zhao Bei

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 24 / 召北 Zhao Bei : เขียน; บุษบาเหมันต์ : แปล จาก 天才校医.— กรุงเทพฯ: ไพน์ อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์, 2567.

(1) , 599 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. บุษบาเหมันต์ ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-18-8149-8